

letter van het artikel ook geen minimum mogen worden uitgekend, daar dit immers van de netto-winst moet genomen worden. — Is deze opvatting juist, dan zou de f 750,— inderdaad door den Directeur gerestitueerd moeten worden. Ik meen, dat het U niet moeilijk zal vallen te onderzoeken, hoe in deze aangelegenheid moet worden beslist.

In verband met bovenstaande opmerkingen en veronderstellende dat de bijboeking op Gebouwen en Meubilair gemotiveerd zijn, dat daarentegen echter gelijke bedragen als in 1909 op deze rekening moeten worden afgeschreven, zou de Winst- en Verliesrekening als volgt gewijzigd moeten worden:

Onkosten	f 4250,60	Winst op Goederen	f 13788,77
Kosten van Hypoth.	" 900,—	Verlies	" 4247,86
Salarissen	" 7928,58		
Interest	" 2182,45		
Afschr. Gebouwen	" 2500,—		
" Meubilair	" 275,—		
	f 18036,63		f 18036,63

Van uitkeering van Dividend kan dus geen sprake zijn. Hoogachtend,

Beoordeeling der Inzendingen.

Motto 2480. Bij sommige punten o. a. de bijboeking op Gebouwen en Meubilair is U te positief in Uwe beweringen. Het kan zeer goed zijn dat deze bijboekingen gemotiveerd zijn, dat moet de commissie dan maar eens onderzoeken. Indien U een onderzoek der boeken was opgedragen was het natuurlijk een geheel ander geval geweest.

Niet gewezen op het niet reserveeren van Onkosten, Salarissen enz. in 1910.

Het slot van Uw rapport, betreffende de wenschelijkheid om ingeval er winst zou zijn geweest deze al dan niet uit te keeren, had U beter gedaan achterwege te laten. De Commissie had niet anders te doen dan de Jaarrekening na te zien. Is er werkelijk een winst gemaakt, dan zal in de meeste gevallen de Algemeene Vergadering moeten beslissen omtrent het uitkeeren.

Motto 432. Uwe lezing van de Statuten is niet juist. Slechts dan wanneer er winst is ontvangt de Directeur f 750,— of zooveel minder als de winst is. De Commissie deelt U wel mede dat de Directeur een Tantième geniet van 20 % van de netto winst tot een gegarandeerd bedrag van f 750,— per jaar, maar hiermede zijn de statuten in strijd en deze moeten toch als basis worden aangenomen. Overigens goed werk.

Kortac. De rekening Kosten van Hypotheek heeft U niet begrepen. Zie hiervoor de uitwerking. Wat de reiskosten betreft zijn wij het niet met Uwe opmerking eens; kunnen dit niet abonnementen zijn waarvan een deel nog ten laste van 1911 komt? Ook met Uwe bemerking betreffende assurantie zijn wij het niet eens; bij de betaling zijn die kosten natuurlijk op Onkosten geboekt.

Evi. Bij de bespreking van Gebouwen en Terreinen en Meubilair is U de kluts kwijt geraakt. De bedragen op de Balans per 31/12 1909 waren immers reeds verminderd met de afschrijvingen, de bijboekingen derhalve niet f 3780,— en f 495,— doch f 1280,— en f 220,—. Ook U heeft niet gezien wat met kosten van Hypotheek is gebeurd.

S. A. U heeft niet het verband tusschen de vermindering der reserve de boeking Aflossing Hypotheek op de Winstrekening begrepen. Zie voor het Tantième van den Directeur de opmerking aan „Motto 432” gemaakt. Over het niet reserveeren van verschillende kosten op 31/12 1910 heeft U niet gewezen.

Dam. Zie voor het Tantième Directeur de opmerking aan „Motto 432”. Dat het winstpercentage te laag is kan men zoo maar niet constateeren, dat hangt geheel af van het artikel en den omzet.

OPGAVE.

Een Naamlooze Vennootschap heeft bij onderhandschen koop f 5000,— van hare eigen obligaties en f 5000,— van hare eigen aandelen ingekocht voor 75 resp. 50 %, terwijl voor die stukken ongeveer een jaar geleden volgens het Weekblad voor Incourante Fondsen 90 resp. 67 % is besteed.

De Directeur wil de ingekochte aandelen à pari boeken bij de Aandeelen in Portefeuille en het nominaal bedrag der ingekochte obligaties in mindering brengen van de rekening Obligatieleening. De winst wil hij boeken op een nog niet bestaande rekening Agio op Aandeelen en Obligaties en bij de Balans-opmaking deze rekening overbrengen naar het credit der Winst- en Verliesrekening. In aanmerking genomen het kleine gestorte aandeelenkapitaal van f 110.000,— en de bedrijfsresultaten van het bijna afgelopen boekjaar, acht de Directeur dan een dividend uitkeering van circa 4 % mogelijk.

Een der Commissarissen meent echter, dat die ingekochte stukken op de Balans gebracht moeten worden voor de koersen, waarvoor ze de laatste maal verhandeld zijn door bemiddeling van het Weekblad voor Incourante Fondsen.

Men besluit Uwe meening te vragen. Geef dit schriftelijk advies.

UIT HET BUITENLAND.

Red.: W. H. ELLES.

(Bijdragen en mededeelingen gelieve men te zenden aan den Hoofred.)

The Accountant.

Duties and Liabilities of Auditors.

Dezer dagen werd te Londen opnieuw een geval door den rechter behandeld over de aansprakelijkheid van den accountant.

Een zaak werd gevormd tot een naamlooze vennootschap, nadat vooraf de accountant een rapport aan zijn client had uitgebracht. Afgaande op dit rapport werd door den client een belangrijk bedrag aandelen genomen; de nieuwe vennootschap was eenige jaren later genoodzaakt te liquideeren en toen bleek dat de debenture-holders nauwelijks 50 % en de crediteuren en shareholders niets kregen. De accountant werd beschuldigd dat hij verschillende fraudes, sedert een reeks van jaren gepleegd, niet ontdekt had; voorts dat hij verzuimd had te wijzen op te hoog opgeschroefde voorraadcijfers en op het weglaten van schulden.

De rechter sprak den beschuldigde, i. c. den accountant vrij. Een accountant is gehouden om met behoorlijke zorgvuldigheid zijn taak uit te voeren; hij verkeert in dezelfde positie als ieder ander, die een bepaalde kennis als expert bezit, welke kennis hij ter dispositie stelt van hen, die daarvoor wenschen te betalen. Heeft hij een opdracht aanvaard dan moet hij niet alleen daaraan zorg, doch bovenal overleg, kennis en voorzichtigheid wijden; faalt hij in die plichten en ontstaat daardoor schade voor zijn opdrachtgever, dan is hij verantwoordelijk voor zijne nalatigheid. Er bestaan geen vaste regels noch voorschriften die aangeven wat men verstaat onder behoorlijke zorg, overleg, kennis, voorzichtigheid; veel is daarbij afhankelijk van de omstandigheden in elk bijzonder geval en dienen in de allereerste plaats de aard en omvang van den opdracht, het karakter van het bedrijf en andere soortgelijke overwegingen in beschouwing genomen te worden. — Meermalen is door de rechters uitgemerkt, dat een accountant geen detective is; dat van hem niet verwacht mag worden, dat hij bij zijn werk rondwaart zoekende naar verborgen fraude; dat van hem niet gesischt wordt iedereen van oneerlijkheid te verdenken; integendeel, hij is gerechtigd en behoort aan te nemen, dat de menschen eerlijk zijn, tenzij hij gronden vindt om het tegenovergestelde te meenen. Een accountant is: a watchdog but not a bloodhound, was de meening van Lord Justice Lopes. — Hij is niet aangesteld om misdaden uit te visschen en behoeft niet overal en altijd te zoeken naar mogelijke bedekte fraude, maar — en dit is een punt waaraan nimmer te veel aandacht geschonken kan worden — op het oogenblik dat hij iets ziet, dat de minste of geringste aanduiding kan zijn tot verdenking tot oneerlijkheid, of zelfs van onregelmatigheid, dan is het zijn plicht die aangelegenheid tot.

op den bodem te onderzoeken. Zulk een geval behoort gewoonlijk door hem te worden gerapporteerd en hij mag niet rusten tot hij op dit punt volkomen tevreden gesteld is. Ook hierbij is het onmogelijk regels voor te schrijven.

De accountant is gerechtigd om zijn controle te baseeren op opgaven, samengesteld (en ondertekend) door vertrouwd (en verantwoordelijk) personeel van het bedrijf, wiens administratie hij nagaat. Hij is niet gehouden inventaris op te maken; van hem wordt verlangd, dat hij een behoorlijk onderzoek instelt naar de voorraad-rekeningen en voorraad-lijsten, maar moet dan ook letten op onregelmatigheden, die daarop voorkomen. Houdt hij deze punten in het oog dan kan hij moeilijk in de uitoefening van zijn taak te kort schieten.

Pays and „Unpays”.

Over het uitbetalen van arbeidsloozen in het groot-bedrijf. In de eerste plaats wordt als methode genoemd, het uitbetalen in doosjes. Het arbeidsloon wordt vooraf in blikken doosjes gedaan; elk doosje draagt het nummer van den werkmans; in den regel moet een der jongere employés uit het loonboek of van de betaallijst de bedragen oplezen, terwijl hij, die belast is met de uitbetaling, het geld in de doosjes doet. Het gevolg van deze methode is, dat het geld niet tweemaal geteld wordt vóór het in het doosje gaat, zoodat in het eene doosje te veel, in het andere te weinig gedaan kan zijn.

Anderen gebruiken doorzichtige zakjes of enveloppes, zoodat het geld zichtbaar is en geteld kan worden. Deze methode, meer geschikt voor kleine bedrijven, is bezwaarlijk in een groote zaak toe te passen, vooral omdat daar de loonbedragen van elken werkmans dikwijls belangrijk kunnen zijn.

Anderen betalen van „den grooten hoop”, d. w. z. al het loon ligt op een hoop op tafel, van waar men direct uitbetaalt. Dit is de gevaarlijkste methode.

Tegenover de drie hierboven genoemde methoden wordt de navolgende gesteld.

Aan den kassier wordt een lijstje verstrekt, aangevende het aantal geldstukken van elke soort, noodig voor eene afgepaste betaling.

Voorts moet men „uitbetaalborden” hebben, verdeeld in vierkante vakjes, die genummerd zijn van 1—100, 101—200 enz. Voor iedere 100 man dus 1 bord. De nummers komen overeen met de nummers voorkomende op de betaallijst nevens de namen der werklieden.

Nadat het geld geteld is en soort bij soort der muntstukken gereed-gelegd zijn, neemt degeen die opleest het loonboek of de betaallijst ter hand en leest, te beginnen bij No. 1, de loonbedragen af. Zijn collega telt het bedrag en overhandigt het aan een derden bediende, die het in vakje No. 1 legt. — Ieder werkmans heeft van te voren een loonbriefje ontvangen, waarop zijn nummer en loonbedrag zijn aangegeven. — Nadat het geld op de betaalborden is uitgeteld neemt degeen die de betaallijst heeft opgelezen, de loonbriefjes van de werklieden aan door het betaaloket en roept de nummers en bedragen af.

De bediende, die de bedragen op de betaalborden gelegd heeft, neemt ze er thans van af en geeft ze terug aan den uitbetaler, die het geld uittelt, controleert en afgeeft aan den werkmans.

Zijn na afloop der betaling enkele werklieden niet opgekomen om hun loon in ontvangst te nemen, dan kan men:

- de niet opgevraagde bedragen ter beschikking houden tot de rechtmatige eischers ze komen opvragen;
- zijn de bedragen niet binnen een bepaalde termijn opgeischt (bijv. 12 maanden), dan worden ze verbeurd verklaard (hetgeen wel een zonderlinge manier van doen genoemd mag worden).

WEEK EINDIGEND DEN 24^{en} NOVEMBER 1911.

No. 146	f 18,—
„ 384	„ 11,95
„ 654	„ 6,—
	<u>f 35,95</u>

J. Jones, Betaalklerk.

T. Smith, Assistent.

24 November 1911.

Aanbevolen wordt een Onbetaald loonboek er op na te houden. Elke week wordt daarin als volgt genoteerd. (Zie model.)
Goodwill of Accountancy Practice.

Betwijfeld wordt of groote praktische waarde gehecht mag worden aan een antwoord op de algemeene vraag om den goodwill te berekenen van accountants practijken, omdat het geheele karakter van een accountants-practijk afhangt van allerlei omstandigheden. In veel gevallen draagt de relatie een geheel persoonlijk karakter en is nauwelijks vatbaar voor overdracht. In andere gevallen kan groote waarde gehecht worden aan de naam van een welbekende firma, en bestaan bovendien een zeer groot aantal tusschengevallen, tusschen deze beide uiterste.

Men is geneigd te denken, dat de beste algemeene regel is om van de netto-winst af te trekken de kapitaalrente en een bedrag, dat een behoorlijke vergoeding voorstelt voor den tijd van den chef, gebaseerd op hetgeen zou zijn betaald indien een 1ste assistent gebruikt was, in staat hetzelfde werk te doen. De Goodwill kan een waarde hebben van 2 tot 4 jaar der surplus winsten. Hoe hooger de bruto verdiensten zijn, des te hooger zal de Goodwill kunnen zijn, voorondersteld dat ze een permanent karakter dragen.

The Accountants' Magazine.

Het December-nummer geeft geen aanleiding tot bespreking.

De beide Revues ditmaal niet ontvangen.

W. H. E.

Najaars-examen 1911 der Nederl. Accountants-Vereeniging.

FRANSCH.

VRIJDAG 24 NOVEMBER.

Ter vertaling in het Nederlandsch.

PARIS, le 3 9bre 1911.

Messieurs Dupont, oncle et neveu, à Marseille.

Cédant au désir de lier une affaire avec vous, Messieurs, et de vous témoigner ma reconnaissance pour les renseignements que vous avez eu l'obligeance de me donner à diverses reprises, je viens vous commettre en entier mon ordre pour les articles que j'ai à faire fournir, par Marseille aux divers hôpitaux de marine, et dont l'état est ci — inclus.

La note des prix que vous avez adressée à M. Leroux, votre représentant, et qu'il m'a communiquée n'indiquant pas tous les articles, j'ai porté les prix qui m'étaient portés par les maisons Colin et Chancel de votre ville. J'ai pensé que vous pourriez faire aussi bien que ces Messieurs, et d'ailleurs il n'était pas convenable, ainsi que vous le comprendrez aisément, de distraire ce peu d'articles de mon ordre pour les leur demander en particulier.

Je vous ferai observer que, pour le suc de réglisse, je ne tiens nullement à la marque, et qu'il suffit de le choisir de bonne qualité. Quant à la gomme vous la prendrez sur celle qui est chez vous à ma disposition. Notez bien, Messieurs, qu'il n'y a aucun inconvénient à ce que les quantités qu'on demande soient un peu excédées, mais qu'il est important de ne pas expédier moins.

Je vous rappelle qu'il est bien entendu que la qualité de ces marchandises est à vos risques et périls, c'est-à-dire qu'elle devra être agréée par la commission, ou remplacée par vous en cas de refus.

Je vous serai très reconnaissant Messieurs, de faire la plus grande diligence pour ces expéditions aux adresses ordinaires, et de me faire parvenir, aussitôt, les connaissements pour Brest et Rochefort la portion destinée à Toulon devant être expédiée par terre.

Veillez agréer, Messieurs, nos salutations empressées.

A. DUFOURNEAU.